El 'palau de la informació' de la Rambla del Celler

'Era el palau de la informació i encara ho és'. Així de contundent és Javier Llorente, el quiosquer de la Rambla de Celler i segona generació al capdavant d'aquest establiment tan conegut del centre de Sant Cugat, al qual recentment l'escriptor i periodista Víctor Alexandre dedicava un article a Cugat Mèdia i que també apareix a la seva novel·la 'Els amants de la Rambla del Celler'. Aquest espai va obrir portes el 1972, de la mà de Gonzalo i María Luisa i on Javier i la seva germana Lourdes (actualment regidora a l'Ajuntament) sempre hi van estar ajudant i treballant. 'Em vaig queda sense adolescència', diu Javier mig de broma mig seriosament, que va agafar el relleu del tot als seus pares a partir del 92. El quiosc, això sí, ja ha vist passar tres generacions, ja que a les tardes hi ha atenent Naraian, fill de Javier.

Quan el quiosc va obrir portes, Javier tenia 12 anys. En aquell primer moment, explica, mentre no els arribava la premsa, la família va decidir posar-hi a la venda llibres i articles que hi tenien a casa. "Llavors obríem tots els dies: dissabtes, diumenges o festius", relata Javier. De fet, es tracta d'un ofici sacrificat i que requereix que sempre hi hagi algú de cara al públic. Això va impulsar Naraian a incorporar-se al negoci: "Se'm necessitava més aquí del que estava aportant a fora, a una multinacional".

Foto: Cugat Mèdia

Ara bé, l'esforç mereix la pena. "S'agraeix molt com la gent estima" el quiosc, relata Javier, que agraeix la fidelitat de la seva clientela. De fet, el paper d'aquest punt de venda es va intensificar arran del confinament per fer front a la pandèmia. "Molta gent m'ha agraït que estigués aquí, ja que era l'única persona amb qui podien parlar", explica.

Malgrat l'esforç i el suport de la ciutadania, tant Javier com Naraian no són optimistes quant al futur del quiosc de la Rambla del Celler. "No crec que això continui", alerta Javier, que fa responsable a les editorials d'una deixadesa per garantir la qualitat del servei. En particular, assenyala els editors de premsa: "Si cada dia arriba tard, la gent que passa al matí no torna, no agafa el diari després, i durant el dia mira la informació a Internet i perd el costum de comprar el diari". Amb tot plegat, Naraian creu que té "complicat" jubilar-se al capdavant del quiosc.

Foto: Cugat Mèdia

Javier Llorente: Em vaig quedar sense adolescència. A veure qui vol estar aquí enlloc d'estar fora, jugant. Llavors obríem tot el dia: dissabtes, diumenges i festius.

Javier i Naraian: El client estima el quiosc. Molta gent m'ha agraït que estigués aquí perquè érem els únics amb qui podien parlar.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/societat/153580.html

Copyright 2024 Cugat.cat